

Jedenkrát

Žalman

1. Zase jsem nechal hlavu bůhví kde,
snad v oblacích, snad u tebe,
no já vím, lepší už to se mnou nebude,
vždyť mě dobře znáš.
2. Snad jsem ji nechal u tebe na klíně
nemůžu říct, že jen tak nevinně,
bylas' jak ostrov na pusté pevnině,
v rouše Evině.
- R: Snad jedenkrát, snad za pár dní,
odněkud z dálek, kde slunce už nezapadá,
přiletí k nám pár bílejších vran,
jak posel naděje.
2. Je těžké lézt pro modré do nebe,
každý mi říká, tam cesta nevede,
no tak se ptám, proč bych vlastně žil,
kdybych uvěřil:
3. Že slovo chlapa už dávno nedělá,
a přátelství je už jen pověra,
no a láska, ta se včera někde válela,
vždyť za prachy jde dnes i důvěra.
4. Na vzdušné zámky zvolna usedá prach,
často mívám v noci strach,
že slovo chlapa už dávno nedělá
a naděje už je jenom pověra.
5. Vzít tě tak pryč daleko od lidí,
kam ani měsíc moc dobře nevidí,
abych byl sám až tě budu objímat,
víc ti nemůžu dát...